

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 900

Section: First Section/ภาพ-ข่าวสังคม

วันที่: อาทิตย์ 20 มิถุนายน 2564

ปีที่: 42

ฉบับที่: 14662

Col.Inch: 17.07

Ad Value: 15,363

หน้า: 4(บนขวา)

PRValue (x3): 46,089

คลิป: ชาว-ดำ

ภาพข่าว: บุคคลแนวหน้า: ติดตามความคืบหน้า

บุคคล แนวหน้า

ติดตามความคืบหน้า : ประทีป เพ็งตะโก อธิบดีกรมศิลปากร และคณะ ลงพื้นที่ตรวจสอบโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุแปลงที่ตั้ง โรงพยาบาลร้อยชักสาม บริเวณกลุ่มอาคารสุดสถาน เพื่อพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งของโรงแรม Custom House ภายใต้แนวคิดการออกแบบที่รักษาคคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของอาคารให้คงอยู่กับพื้นที่

นัมเบอร์วันคิดส์ สัปดาห์นี้ เป็นเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่นที่มีความสามารถด้านการพูด การอ่าน การเขียน พุทธศักราช 2563 จาก กรมส่งเสริมวัฒนธรรม (สวธ.) กระทรวงวัฒนธรรม และได้นำความสำเร็จไปต่อยอดพัฒนาตนเองและส่งต่อความรู้สู่ผู้อื่น

น้องเต๋าทู...ค.ญ.เจตนิพิฐ สืบมา ม.5 โรงเรียนสตรีวิทยา เต๋าทูว่า “มีความสุขกับการเรียนภาษาไทย และใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ได้มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะทั้งการพูด การอ่าน และการเขียนตั้งแต่ชั้น ม.ต้น ทำให้มีความรู้และนำภาษาไทยไปใช้หลายมิติ โดยเฉพาะการบรรยายธรรม ซึ่งมีความถนัด ต้องฝึกใช้ทักษะออกเสียงให้นำฟังผสมผสานอารมณ์ในบทพูดให้มีความถูกต้องชัดเจน อีกทั้งใช้สายตาร่วมสื่อความหมายประกอบถ่ายทอดอารมณ์ ผู้ฟังให้มีความรู้สึกร่วม และคล้อยตาม นอกจากนี้ยังได้จัดรายการวิทยุของโรงเรียนด้วย สุดท้ายนี้อยากขอบคุณคุณชาย นครชัย อธิบดี สวธ. ที่สนับสนุนเด็กๆอย่างพวกเราให้ได้รับโอกาสในการฝึกฝนภาษาไทย

อยากฝากทุกคนให้ภูมิใจในภาษาไทยซึ่งมีความงดงามทั้ง

การออกเสียง มีสระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ และควรใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมค่ะ”

น้องโบว์...นายสทภูมิ ปลายชัยภูมิ ม.6 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จ.ขอนแก่น เต๋าทูว่า “การได้รับรางวัลผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่นเป็นหนึ่งในความสำเร็จที่ทำให้ผมได้มุ่งมั่นใช้ภาษาไทยให้ดีในชีวิตประจำวัน ทั้งการพูด การอ่าน และการเขียนมีการฝึกฝนและพัฒนาตนเองมาตลอด เช่น ออกเสียงคำควบกล้ำ “ร” และ “ล” ให้ชัดเจน เวลาสื่อสารด้วยการพิมพ์ในโทรศัพท์ก็จะพิมพ์และสะกดตัวอักษรให้ถูกต้อง ไม่ใช้ภาษาพิมพ์ที่รวดเร็วตัดคำ หรือใช้คำใหม่เพราะต้องการรักษาความสวยงามของภาษา ขณะที่เวลาอ่านหนังสือก็ใช้วิธีอ่านออกเสียงเพื่อให้ประโยคสั้นไหลออกเสียงได้แม่นยำและชินปาก จากการสั่งสมความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาไทยได้นำไปต่อยอดในการพากย์เสียงสปอตวิทยุ และในยูทูป ซึ่งต้องอ่านอย่างชัดถ้อยชัดคำ ใช้ลมหายใจวันวรรคช่องไฟให้ถูกต้องเพื่อสื่อความหมายให้ครบถ้วน สื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย นอกจากนี้ยังได้จัดรายการเสียงตามสายให้ความรู้ภาษาไทยของโรงเรียนด้วยครับ”

เพราะการให้ที่ดีและทรงพลังที่สุด ณ เวลานี้คือ "กำลังใจ" ที่มาจากการจัด "นิทรรศการพิเศษห้องแห่งกำลังใจ Encouragement" ใช้บุคลากรทางการแพทย์ทุกคนให้กำลังใจบุคลากรทางการแพทย์หรือทีมที่นักรบชุดขาว ที่ทุ่มเททำงานอย่างหนักเหน็ดเหนื่อยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 โดย "ทีมมีมังกร" จะพาน้องๆ ไปตะลุยมุม สี่ปลานี่

งานมีจัดขึ้นที่จังหวัดจ. เชียงราย โดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยกระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับข้าวมืด วมตัวกลุ่มศิลปินด้านนา จ. เชียงราย เด็กและเยาวชนคนไทยจากทั่ว

THE ENCOURAGEMENT EXHIBITION BY ABCA

แสดงความรู้สึกและกำลังใจจาก อาทิต เป็นกำลังใจให้คุณหมอ และพยาบาล วัน ไม่มีวันหยุด เวลา 10.00-17.00 น. ซึ่งผู้เข้าชมจะต้องปฏิบัติตามมาตรการการป้องกัน

ภายในกิจกรรม ยังมีกรจำหน่ายภาพผลงานของศิลปินเพื่อการกุศล นำรายได้ 50% ของราคาภาพมอบให้กับจุดคัดกรองและจุดป้องกันโควิด-19 ตามแนวชายแดนจังหวัด เชียงราย ตาก และนราธิวาส รวมทั้งโรงพยาบาลสนาม/หน่วยคัดกรอง ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการจัดซื้อ

ประเทศไทยสร้างสรรคผลงานศิลปะกว่า 1,000 ภาพ จากกิจกรรม "วาดหัวใจ ส่งแรงใจให้ทีมชุดขาว" ส่งมาจัดตั้งจัดแสดง บรรยากาศภายในนิทรรศการจึงอ้อมออบอุ้มไปกับหัวใจนั้น 1,000 ดวง สร้างกำลังใจให้ทุกคนต่อสู้กับวิกฤติ โครรัย และหวังให้สิ้นวันที่ฟ้าจะกลับมาสดใสได้อีกครั้ง

ผลงานมีทั้งภาพวาดเส้น การตูน กราฟฟิ สีน้าสีน้ำมัน สีอะคริลิก ซึ่งบรรจงวาดเป็นภาพคุณหมอ นางพยาบาล ในอิริยาบถต่างๆ หรือภาพหัวใจ เครื่องหมายทางศาสนา สี่ไว้เคียงข้างรวมทั้งภาพดอกไม้ในกรอบรูปที่เกี่ยวข้อกับงานโควิด-19 อาทิต หมอหรือทีปวิษณุ โยอิน, เพญ.

อกิสมัย ศรีรังสรรค จะเดีวกันมีภาพสัญลักษณ์ส่งความรัก ความห่วงใย ความอดทน ด้วยภาษาภาพ ไม่ว่าจะป็นมินิอาร์ต ซู 2 นิ้ว กำปั้น แสดงถึง "สู้" การจับมือ กุมมือ ส่งหัวใจ โอบกอด รอยยิ้ม เป็นต้น ภาพแสดงความรักเหลือ แบ่งปันในสถานที่ต่างๆ ภาพการรณรงค์ในช่วงสถานการณ์การระบาด อาทิต สวมหน้ากาก ระบายโควิด-19 ด้วยมือ การฉีดวัคซีน ตลอดจน การเขียนข้อความ อย่างหนักณเวลานั้นๆด้วย

นิทรรศการเปิดให้ชมทุก วัน ไม่มีวันหยุด เวลา 10.00-17.00 น. ซึ่งผู้เข้าชมจะต้องปฏิบัติตามมาตรการการป้องกัน

โรควิด-19 อย่างเข้มงวด หรือสามารถร่วมกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ได้จากช่องทางเฟซบุ๊ก: ชิวศิลปะ ทั้งในรูปแบบเฟซบุ๊กไลฟ์/VDO ART/ภาพถ่าย และสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ชิวศิลปะเชียงราย โทร. 0-5318-6628 ครับ.

● **ปลูกไอเดียสร้างนวัตกรรมอาหาร** : ปรบมือรั้วฯแสดงความยินดีกับ “ทีมขบวนการสามชั้นเรนเจอร์” การรวมตัวของ 4 สาวจากภาควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ม.ธรรมศาสตร์ ส่งตรงผลิตภัณฑ์ “หมูกระทะร้อนกิ่งสำเร็จรูปปลูกปุ๊บ” คิวรางวัลชนะเลิศการแข่งขัน FoSTAT Food Innovation Concept Contest 2021 Theme : Smart food for new normal การประกวดแนวคิดผลิตภัณฑ์นวัตกรรมอาหาร ประจำปี 2564 จัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางอาหารแห่งประเทศไทย ส่วนรองอันดับ 1 ได้แก่ “ทีม Wonder meat” ม.เชียงใหม่ คิดค้นผลิตภัณฑ์ “สามชั้นจากเห็ดหอม” รองอันดับ 2 “ทีม 4 sa”

จาก ม.สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี วัชรศักดิ์ผลิตภัณฑ์ “ชัยพิทักษ์ รอบกรอบเคลือบเนยถั่วหรั่ง” รางวัลชมเชยมี 2 ทีม ได้แก่ “ทีม Kinnii” ม.ธรรมศาสตร์ นำเสนอผลิตภัณฑ์ “JoyBite” และ “ทีมเขียวหวานจ๋า” สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทำผลิตภัณฑ์ “Burcurryna” ขณะที่รางวัลป๊อปปูล่าร์โหวตเป็นของ “ทีม V are SU” ม.ศิลปากร กับผลิตภัณฑ์ “Spicy V-stick”

● **ประชันนางแบบรุ่นใหม่** : เปิดเวทีเฟ้นหานางแบบรุ่นใหม่ในกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการการแสดงแบบแฟชั่นผ้าไทยร่วมสมัย (OCAC : Young Art Model 2020) ซึ่งสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) จัดขึ้น ภายใต้คอนเซ็ปต์ “RUNWAY IS MY WAY เพราะทุกทีคือรันเวย์” งานนี้ ดร.วิมลลักษณ์ ชูชาติ ผอ.สศร. หัวหอกจัดกิจกรรมย้าให้นำความรู้ด้านแฟชั่นและการออกแบบผ้าไทยร่วมสมัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์และปลูกปั้นยังโมเดลพีเรียดผ้าไทยร่วมสมัยมาประดับวงการแฟชั่น โดยเชิญตัวแม่แห่งวงการนางแบบ “ลูกหมี่”-รัศมี ทองศิริไพศรี มาเป็นกูรูจุดประกายไอเดียเปิดมายด์เซตให้นิสิต นักศึกษา ทั้งการพัฒนาบุคลิกภาพ การเดิน-โพสท่าบนเวที การแต่งหน้า ฯลฯ ทำเอาเวทีการประกวดไฟลุกตั้งแต่รอบแรก จนเข้าสู่รอบ 26 คนสุดท้ายแล้ว...ร่วมลุ้นรอบไฟนอล

และชมความเจิดฉายของสาว ๆ ที่มาโชว์ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ได้ที่เฟซบุ๊ก : สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย แม้งานนี้ไม่มีมง แต่หนุ่มๆ น่าจะยั้งงในดวงนางฟ้าเลยแหละ

● **เซฟต้องโชว์** : ชวนคนกินเดินมาโชว์เสน่ห์ที่ปลายจก กองกิจการนักศึกษา ม.หอการค้าไทย จัดกิจกรรม “UTCC x มาม่า challenge” การประกวดทำคลิปวิดีโอทำอาหารด้วยมาม่า ซึ่งรางวัลมูลค่ารวมกว่า 15,000 บาท! พร้อมจัดมาม่าให้กินตลอดทั้งปี โดย มีกติกา 1. ต้องใช้วัตถุดิบกิ่งสำเร็จรูปยี่ห้อมาม่าเป็นหลักในการประกอบอาหาร 2. สร้างสรรค์เมนูด้วยตนเอง เป็นอาหารประเภทใดก็ได้ 1 เมนู และ 3. คลิปวิดีโอมีความยาวไม่เกิน 1-2 นาที เริ่มส่งผลงานได้ตั้งแต่วันนี้จนถึง 25 มิ.ย. ทาง E-mail : UTCC_OSA@hotmail.com สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ inbox เพจ : กองกิจการนักศึกษา ม.หอการค้าไทย...แล้วพบกันใหม่ สัปดาห์หน้าค่า...

ชาเม่าทิ

'คาถापยุงชีวิต'...ในยุคที่ต้องสู้โควิด

'พลังใจต้องมา-ความหวังต้องมี'

เสียงสะท้อนชีวิต... 'ในวันที่ห้ามท้อ!'

“ใครจะไปคิดว่าจะมอดกงานตอนอายุสี่สิบ!!!” ...เป็นเสียงจาก “มนุษย์ออฟฟิศ” ที่เป็นหนึ่งใน “ผู้ได้รับผลกระทบจากวิกฤติโควิด-19” ที่ได้บอกเล่าเรื่องราวชีวิตไว้ในบทความซีรีส์ที่น่าสนใจ “Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง” ซึ่งได้รับการเผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร โดยบทความดังกล่าวนี้เป็นการฉายภาพ “วิถีชีวิตคนไทยในยุคโควิด” ซึ่งทาง “ทีมวิถีชีวิต” หนังสือพิมพ์ “เดลินิวส์” เห็นว่าบทความซีรีส์ที่น่าสนใจบทความนี้เป็นหนึ่งใน “กระจกสะท้อนภาพชีวิตของคนไทยในยุคนี้” ได้เป็นอย่างดี และทางเราเองก็มุ่งหวังที่จะมีส่วนร่วม “ฟื้นพลังใจ-ฟื้นความหวัง” ของประชาชนคนไทย จึงขอหยิบยกมาสะท้อนต่อ ณ ที่นี้ เพื่อให้ประชาชนคนไทยโดยทั่วไปได้สัมผัสกันในวงกว้างมากขึ้น...

เริ่มจากเรื่องราวชีวิตของ “ปึก-ธมนวรรณ” พนักงานเอกชนแห่งหนึ่ง ที่ พงศกร เอนในเมือง ผู้เขียนบทความส่วนนี้ ได้

นำมาถ่ายทอดไว้ โดยปึกเป็นคนหนึ่งที่โดนผลกระทบจากโควิด-19 ทำให้ต้องออกจากงาน แม้ก่อนหน้านีจะมีสัญญาเงินเดือนมาบ้างแล้ว ด้วยพิษเศรษฐกิจ แต่ปึกก็คิดว่า เดียวก็ผ่านไปได้เหมือนเช่นทุกครั้ง แต่ใครจะคิดว่าเมื่อโรครบาดมาเยือน ก็กลายเป็นตัวเร่งเร้าให้บริษัทมีมาตรการให้ทุกคนสิ้นสุดการเป็นพนักงาน พร้อมแจ้งทุกคนให้รับทราบถึงเงินชดเชยที่แต่ละคนจะได้รับ ที่แม้จะเป็นเงินก้อนใหญ่ แต่ทุกคนก็ยังอยากได้เงินก้อนเล็ก ๆ รายเดือน ที่ไม่ต้องขืนเงินเดือนหรือมีโบนัสก็ได้ แค่ออให้ได้เงินเดือนเหมือนเดิมทุกเดือนก็พอ อย่างไรก็ตาม แต่เมื่อเวลานี้มาถึง ในวันที่รู้ข่าวร้ายนี้ ปึกได้ปรึกษากับคนในครอบครัว เพราะปึกเป็นคนเดียวในบ้านที่ได้เงินเดือนมากที่สุด และปึกก็รับภาระทุกอย่างในบ้าน ไม่ว่าจะ เป็นค่าผ่อนบ้าน ค่าน้ำค่าไฟ รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับพ่อแม่ ดังนั้น เมื่อถึงวันที่กำลังจะไม่มีรายได้ ปึกจึงต้องบอกให้ทุกคนรับรู้...

“เราเครียดนะ และก็กลัวทุกคนจะเครียดตาม แต่สิ่งที่โชคดีก็คือทุกคนเข้าใจและพร้อมจะช่วยเหลือซัพพอร์ตเราเต็มที่ แต่เราเองก็ต้องตั้งสติ และตั้งต้นนับหนึ่งออกสตาร์ทสมัครงานใหม่” ปึกกล่าว พร้อมกับเล่าอีกว่า จริง ๆ ในช่วงของการระบาดรอบแรก ปึกก็เหมือนได้ซ่อมดวงงานมาแล้ว เพราะตอนนั้นบริษัทสั่งให้พนักงานทุกคน Work From Home โดยจ่ายเงินเดือนให้เพียงครึ่งเดือน ทำให้ตอนนั้นปึกทนไม่ได้ที่รายได้จะหายไปครึ่งหนึ่ง จึงพยายามค้นหาทักษะของตัวเองว่า มีอะไรที่จะนำมาสร้างรายได้ได้บ้าง ซึ่งความที่เป็นคนชอบทำอาหาร จึงลองโพสต์เฟซบุ๊กขายขนมเงินเข้ากระเป๋า...

เดลินิวส์

Daily News
Circulation: 500,000
Ad Rate: 2,100

Section: First Section/-

วันที่: อาทิตย์ 20 มิถุนายน 2564

ปีที่: - ฉบับที่: 26183

Col.Inch: 227.85 Ad Value: 478,485

หน้า: 1(บน), 4

PRValue (x3): 1,435,455

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: วิถีชีวิต: 'คาถาพุงชีวิต'...ในยุคที่ต้องสู้โควิด 'พลังใจต้องมา-ความหวังต้องมี'...

“ก็ได้รับความสนใจดี มีลูกค้าออร์เดอร์มา เยอะมาก กลายเป็นว่าเดือนนั้นปุ๊กมีรายได้จากการขายขนมจีนน้ำยาปูเกินครึ่งของเงินเดือนที่หายไป จนเมื่อกลับไปทำงานเหมือนเดิม แต่ลูกค้าก็ยังคงออร์เดอร์ไม่ขาดสาย จึงกลายเป็นอาชีพเสริมของเราไปโดยปริยาย” ...ปุ๊กเล่าไว้ และยังเล่าว่า ตอนนั้นก็มีแอบคิดว่าถ้าไม่มีวิกฤตก็คงไม่ได้เริ่มต้นทำในสิ่งที่เราชอบ เพราะตอนเด็กมีความฝันอยากทำอาหารขาย อยากเป็นแม่ครัว จนเมื่อกลายเป็นคนตกงานว่างงานเต็มตัว ก็มีขนมจีนน้ำยาปูที่คอยช่วยชีวิต และล่าสุดยังฝึกทำขนมไทยขายคือ ขนมผกากรอง ก็ได้รับการตอบรับดี... “มีออร์เดอร์สั่งมา เยอะเช่นกัน ทำให้เราพอจะมีรายได้ ประคับประคองการเงินไปได้ต่อ แม้จะไม่มากนัก แต่ก็พอเป็นค่ากับข้าวในบ้านได้”...และปุ๊กได้บอกเล่าเพิ่มเติมว่า งานนี้ตัวเองได้จัดทักษะสมัยทำงานเอาเงิน

ขึ้นมาใช้เยอะ ตั้งแต่การคิด Branding คิด Concept จนถึงการผลิต Content โดยปุ๊กมองว่า สินค้าในตลาดมีเหมือนกันหมด แต่สิ่งที่จะเจอนั่นก็คือกลยุทธ์การขาย และต้องทำให้ลูกค้ารู้สึกคุ้มค่า...เป็น “ภาพการปรับตัว” ของเจ้าของเรื่องราวนี้ หลังจาก “โควิดทำให้เจอวิกฤตชีวิต”

อย่างไรก็ตาม แม้สถานการณ์ปัจจุบันของปุ๊กกับบทบาทอาชีพขายอาหารออนไลน์จะอยู่ในระดับพอใช้ แต่ปุ๊กก็เริ่มสมัครงานและเดินสายสัมภาษณ์งานประจำตามที่ต่าง ๆ ไว้แล้วบ้าง แต่สิ่งที่ปวดใจที่ปุ๊กได้รับกลับมาคือ หลายบริษัทลดเงินเดือนลงเกิน 50% ของเงินเดือนที่เคยได้ แถมปริมาณงานก็เยอะกว่าที่เคยทำ หรือไม่บางบริษัทก็มีรายละเอียดงานที่ไม่ชัดเจน ซึ่งปุ๊กเองก็เข้าใจ เพราะด้วยสถานการณ์ ด้วยสภาพเศรษฐกิจ “ตอนนี้ความหวังของเราคือวัคซีนที่จะมาต้านเชื้อบ้า ๆ นี้ เราคิดว่าถ้าได้ฉีดวัคซีนครบกันทั้งประเทศ มันก็น่าจะมีอะไรดี ๆ เกิดขึ้นบ้าง โดยสิ่งที่เราทำได้ตอนนี้คือประคับประคองเงินในกระเป๋า ดูแลรักษาตัวเองไม่ให้ติดโรค

และอดทนรอให้วิกฤตครั้งนี้ผ่านพ้นไปไว ๆ ... ปึกทั้งท้าย

ส่วนเรื่องราวลำดับที่ 2 โดยผู้เขียนบทความคนเดิม คือ พงศกร เชนในเมือง ได้สัมภาษณ์ "อโณทัย" ช่างซ่อมตุ๊กตา และเจ้าของเพจ Anothai Art&Craft วัย 46 ปี ชาวเชียงใหม่ ซึ่งเธอได้สะท้อนว่า "ที่ผ่านมาก็ได้ลูกค้าหนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเยอะ แต่เมื่อการเดินทางข้ามประเทศถูกจำกัดเพราะโควิด-19 ย่อมส่งผลต่อรายได้ของเราแน่นอน"

...อโณทัย ช่างซ่อมตุ๊กตาชาวเชียงใหม่รายนี้บอกเล่าไว้ว่าจะจรรบปลายเข็มลงบนตุ๊กตาดัวน้อย ทั้งนี้ อโณทัยถือเป็นกลุ่มผู้ค้าขายยุคบุกเบิกแห่งถนนคนเดินวันอาทิตย์ จ.เชียงใหม่ โดยสินค้าของเธอคือ Country Dolls ตุ๊กตาทำมือ และงานฝีมืออื่น ๆ เช่น พวงกุญแจหมอน เป็นต้น โดยเธอก็ได้รับผลกระทบเต็ม ๆ จากวิกฤติโควิด-19 ที่ต่อเนื่องยาวนานกว่าปีแล้ว ซึ่งเธอเล่าว่า ปกติวันธรรมดาจะโพสต์ขายตุ๊กตามือสองทางออนไลน์ และตัดเย็บชุดตุ๊กตาตามใบสั่งของ

**“อาวุธสำคัญ
เพื่อที่จะสู้วิกฤติ”**

ลูกค้าเตรียมไว้ เพื่อวันอาทิตย์จะได้นำไปขายที่ถนนคนเดิน โดยส่วนมากลูกค้าเธอจะเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งพอมิโควิด-19 นักท่องเที่ยวต่างชาติประเทศก็หายหมด ทำให้รายได้ลดหายไปด้วย และเมื่อรายได้จากสินค้าที่ผูกโยงกับรสนิยมชาวต่างชาติหายไป ทำให้ต้องคิดหารายได้จากสินค้าและบริการอื่นที่คนไทยนิยมแทน เธอจึงตัดสินใจเปิดรับซ่อมตุ๊กตาเก่า...

“การขายตุ๊กตามือสอง ไม่ใช่ว่ารับมาแล้วจะโพสต์ขายเลยทันที เราจะเอามาซักทำความสะอาดก่อน ถ้ามีรอยขาดหรือชำรุดใด ๆ ก็ซ่อมแซมจนสวยงามให้ใกล้เคียงของใหม่ที่สุด แล้วค่อยโพสต์ขายในเพจ ซึ่งต่อมามีลูกค้าเห็นว่าเราซ่อมตุ๊กตาได้ก็ทักมา เราก็รับงานจนเกิดการบอกต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งตุ๊กตาเก่าที่บางคนอาจดูแล้วเน่า ๆ แต่กลับเป็น

วัตถุที่มีคุณค่าทางใจสำหรับบางคนมาก ยิ่งภาวะแบบนี้ นอกจากเงินทองและสุขภาพที่ดี ใคร ๆ ก็ต้องการกำลังใจทั้งนั้น ถ้าไม่เงินความสามารถ เราก็อยากช่วยทุกคน อยากให้ลูกค้ามีรอยยิ้มบ้างในช่วงแยะ ๆ แบบนี้ ซึ่งลูกค้าบางคนเห็นตุ๊กตาที่ซ่อมเสร็จแล้วถึงกับร้องไห้เลยนะ ร้องไห้แบบดีใจ แสดงว่าคงสำคัญกับเขามากจริง ๆ เหมือนเราเป็นผู้เยียวยา ที่นอกจากเยียวยาตุ๊กตาแล้ว ยังได้เยียวยาหัวใจลูกค้าด้วย” ...เป็นเรื่องราวของไอเทย์ โดยเธอบอกอีกว่า แม่จะทำงานที่บ้านเป็นหลัก ไม่ต้องพบปะกับใครบ่อย ๆ แต่ก็มีบ้างที่ต้องออกไปข้างนอกเพื่อส่งของให้ลูกค้า ซื้ออาหารกรกิน ตลอดจนซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน ซึ่งเธอเองก็ระมัดระวังตัว นั่นคือหน้ากากพร้อม แอลกอฮอล์พร้อม และรีบไปรีบกลับ เพราะที่บ้านเธอมีคุณแม่ที่ต้องดูแล ยิ่งต้องระมัดระวังไม่ให้ติดโควิดกลับมาที่บ้าน

“ก็อยากให้โรคนี้ออกไปเร็ว ๆ เหมือนคนอื่น ๆ นั่นแหละ จะได้ใช้ชีวิตปกติกัน เราก็ทำเต็มที่เท่าที่คนธรรมดาอย่างเราทำได้แล้ว และสิ่งหนึ่งที่เรารู้สึกได้ เวลามีโอกาสออกไปนอกบ้าน คือเหมือนความสุขของผู้คนจะหายไป มันหงอย ๆ เหงา ๆ ยิ่งใจก็ไม่รู้ก็ได้แต่หวังว่าความหวาดระแวงและเรื่องทุกข์ใจของแต่ละคนจะหายไป เราจะได้มีชีวิตปกติกันสักที” ...ไอเทย์ ช่วงซ่อมตุ๊กตาฝีมือดีรายนี้ เธอก้าวปิดท้ายไว้

ขณะที่เรื่องราวลำดับที่ 3 จากบทความ “Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง” เขียนไว้โดย ชัยวัฒน์ อหันทริก นี้เป็นเรื่องราวของ “นิว-รัตนชัย” อายุ 24 ปี พนักงานประจำร้านอาหารแฟรนไชส์จากต่างประเทศ ที่บอกเล่าว่า เมื่อก่อนทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟร้านอาหารย่านคลองสี่ ทำได้เกือบปี ก็มาโควิด-19 เกิดขึ้นเมื่อต้นปี 2563 ซึ่งตอนนั้นยังไม่ได้ส่งผลกระทบต่ออะไร จนมาช่วงที่รัฐบาลสั่งล็อกดาวน์ เมื่อประมาณเดือน เม.ย. 2563 จึงทำให้ทุกอย่างในชีวิตดูแย่ไปหมด โดยเขาเล่าว่า ผลกระทบชีวิตเกิดขึ้น โดยถูกลดเงินค่าแรงจากที่เคยได้ค่าแรงวันละ 200 บาท ก็เหลือ 100 บาท จนในที่สุดทางร้านก็ให้ออก เพราะไม่มีคนมานั่งกิน โดยเขาบอกว่าตอนนั้นร้องไห้เลย เพราะตกงานจะเอาอะไรกิน ไหนจะแม่ แต่ในที่สุดก็ได้งานใหม่ เนื่องจากแถวนี้มีบ้านจัดสรรเกิดขึ้นเยอะ จึงได้ไปทำงานร้านเหล็กตัด ได้เงินค่าแรงวันละ 250 บาท แต่ทำได้ประมาณ 3

เดือน ก็เกิดอุบัติเหตุเหล็กหล่นทับมือ ไม่สามารถทำงานต่อได้ แกรมเจ้าของก็ไม่รับผิดชอบอะไร และต้องรักษาตัวเกือบเดือน จนเมื่ออาการดีขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อนก็ชวนไปทำงานส่งอาหารที่ร้านอาหารแฟรนไชส์จากต่างประเทศ แกรมก็ซิคดลองสี่ รายได้ในตอนนั้นถ้าขยันวิ่งหน่อยก็ได้ประมาณ 15,000 บาท แกรมมีสวัสดิการ และประกันสังคม แต่ต่อมาทางร้านอาหารที่ทำอยู่ยกเลิกสายส่งของเพื่อลดต้นทุน หนีไปเชื่อมโยงกับพวกแอปพลิเคชันอาหารแทน ทำให้เขาต้องถูกเลิกจ้าง กลายเป็นคนตกงานอีกครั้งกับโควิดรอบนี้

“ครั้งนี้วิกฤตชีวิตจริง ๆ ที่แรกคิดว่าจะรุ่ง แทนที่จะมีเงินเก็บ แต่ความฝันก็ถูกพังทลายลงเพราะโควิด ผมอยู่ฝ่ายจัดส่งอาหาร ก็เลยถูกเลิกจ้าง แล้วไปสมัครเป็นพนักงานขายในร้านนี้ แต่เป็นอีกที เป็นพนักงานรับออเดอร์ลูกค้าหน้าร้าน บางทีก็ไปจุดบริการไทร์ฟลู เงินเดือนเริ่มต้นเกือบ 1 หมื่นบาท หักไปหักมาลดลงไปอีก 3 พันกว่าบาท ทำงาน 9 ชั่วโมง ทุก ๆ วัน หยุด 1 วันต่อสัปดาห์ ก็เหนื่อยมาก แต่ดีที่แม่ก็คอยให้กำลังใจ และแม่

จะพูดเสมอว่า ยังมีคนลำบากกว่าเราอีกเยอะ” ...นิว ชายหนุ่มคนนี้ระบุพร้อมกับทิ้งท้ายว่า “ทุกวันนี้เวลาไปทำบุญก็จะขอพรให้แม่แข็งแรง ขอให้ผมมีเงิน ไม่ลำบาก และขอให้มีความสุขมากกว่านี้อีกนิด หากเปรียบเทียบช่วงก่อนโรคโควิดจะระบาดให้ค่าของความสุข 100% ในระหว่างที่ยังระบาดรอบที่ 3 นี้มีความสุขลดลงเหลือ 60%” ...นิว เจ้าของเสียงสะท้อนนี้ระบุ

...นี่เป็นเรื่องราว “ชีวิตคนไทยยุคโควิด” ในบทความ

"Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง" ที่เขียนโดย พงศกร เจนในเมือง และ ชัยวัฒน์ อันทริก ที่จัดทำและเผยแพร่ไว้โดยเว็บไซต์ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ที่เป็นการฉายภาพ "วิถีที่ต้องดิ้นรนต่อสู้" ของคนไทย ในการที่จะ "ก้าวฝ่าวิกฤตศาสตร์ครั้งนี้ไปได้" โดยตัวอย่างเรื่องราวของคนไทยดังที่ "ทีมวิถีชีวิต" ได้หยิบยกมา ร่วมสะท้อนต่อข้างต้นนั้น แม้จะเป็นเพียงแค่เรื่องราวบางส่วน จาก "ฉากชีวิตจริง" ของคนไทยจำนวนมากมาย แต่ก็พอจะเห็น "อาวุธสำคัญ" ที่ทุกคนต่างก็มีและใช้เหมือนกัน เพื่อที่จะ "สู้วิกฤติ" ให้ได้...

นั่นคืออาวุธที่ชื่อ "ความหวัง" นั่นเอง.

ทีมวิถีชีวิต : เรียบเรียง – ภาพ
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร : ข้อมูล